

PRODUKTY WĘGLOPOCHODNE	NORMA BRANŻOWA	BN-72/ 0111-21
	Koks formowany Pobieranie próbek	Grupa katalogowa Y 39

1. W S T Ę P

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest pobieranie próbek pierwotnych i przygotowanie próbki ogólnej koksu formowanego do analizy chemicznej i oznaczania podziarna.

1.2. Określenia

1.2.1. Partia koksu formowanego - ilość koksu formowanego tego samego gatunku i formatu przedstawiona jednorazowo do badań.

1.2.2. Próbką pierwotną - próbka pobrana z jednego miejsca przy jednorazowym napełnieniu urządzenia do pobierania próbek.

1.2.3. Próbką ogólną - łączna masa wszystkich próbek pierwotnych pobranych z jednej partii.

2. POBIERANIE PRÓBEK

2.1. Wytyczne ogólne. Próbki pierwotne powinny być pobierane przez osoby o odpowiednich kwalifikacjach zawodowych, w warunkach nie wpływających na jakość produktu /np. deszcz, silne nasłonecznienie itp/ możliwie szybko do nierdzewnych naczyń, w których przenosi się je do przygotowania próbek.

Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla

Ustanowiona przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Hutnictwa Żelaza i Stali Zarządzeniem nr 42/72 z dnia 7.12. 1972 r. jako norma obowiązująca w zakresie czynności określonych normą od dnia 1.04.1973 /Dz.N.i M. nr ... poz.../.

Próbki pierwotne należy pobierać z ciągłego strumienia koksu formowanego podczas ładowania bądź wyładowywania z wagonów, samochodów, wozów itp.; jedynie w przypadku próbek pierwotnych przeznaczonych do analizy chemicznej i oznaczania wilgoci całkowitej dopuszcza się pobieranie z załadowanych środków transportu i ze składów.

2.2. Liczba i masa próbek pierwotnych oraz masa próbki ogólnej:

- do analizy chemicznej /wraz z oznaczaniem wilgoci/
wg tablicy

Masa brykietu	Przy wielkości partii w t /Mg/:				Najmniejsza masa próbki pierwotnej	Najmniejsza masa próbek ogólnych przy wielkości partii w t/Mg/:			
	do 50	powyżej 50 do 150	powyżej 150 do 300	powyżej 300, nie więcej niż produkcja jednej zmiany		do 50	powyżej 50 do 150	powyżej 150 do 300	powyżej 300, nie więcej niż produkcja jednej zmiany
kg	Najmniejsza liczba próbek pierwotnych				kg				
od 1,2 do 0,5	10	15	20	30	2,5	25	37,5	50	75
poniżej 0,5					1,5	15	22	30	45

- do oznaczania podziarna w partii koksu formowanego nie większej niż produkcja jednej zmiany masa próbki pierwotnej - około 4 kg, próbki ogólnej - 50 kg.

2.3. Przyrządy do pobierania próbek pierwotnych. Próbki pierwotne należy pobierać przy pomocy urządzenia mechanicznego, które powinno zabezpieczać pobieranie próbek o wymaganej masie w odpowiednich odstępach czasu. Urządzenie mechaniczne powinno być tak skonstruowane, aby nie powodowało kruszenia brykietów koksu formowanego.

W przypadku braku urządzeń mechanicznych dopuszcza się ręczne pobieranie próbek przy pomocy łopaty, specjalnego

czerpaka lub innego przyrządu, zapewniającego pobieranie próbek pierwotnej o wymaganej masie i przeciętnym składzie ziarnowym.

2.4. Sposoby pobierania próbek pierwotnych

2.4.1. Pobieranie próbek ze strumienia ciągłego. Próbki pierwotne należy pobierać podczas transportu brykietów koksu formowanego przenośnikami, bądź podczas załadunku lub rozładunku najlepiej w miejscach przesypu, mechanicznie lub ręcznie. Przy zastosowaniu urządzeń mechanicznych należy przestrzegać postanowienia zawarte w 2.3. Z brykietów transportowanych przenośnikami lub ładowanych i wyładowywanych próbki pierwotne należy pobierać w jednakowych odstępach czasu przez cały okres ładowania i wyładowywania.

Ręcznie próbki pierwotne należy pobierać łopata lub innym przyrządem na przemian z boków i ze środka strumienia w taki sposób, aby pobrana próbka ogólna odzwierciedlała skład ziarnowy dostawy. W przypadku pobierania próbek z przenośnika taśmowego, znajdującego się w ruchu, łopatę lub przyrząd należy zanurzać do dna warstwy.

2.4.2. Pobieranie próbek z wagonów, samochodów itp. Próbki pierwotne należy pobierać z różnych miejsc środków transportu z dna wykopanych dołków o różnej głębokości, nie mniejszej niż 0,5 m w następujący sposób:

a/ jeżeli liczba wagonów, samochodów i tp. odpowiada liczbie próbek pierwotnych, wówczas należy pobierać po jednej próbce pierwotnej z każdego z nich w dowolnie wybranym miejscu,

b/ w przypadku, gdy liczba wagonów, samochodów itp. jest większa niż liczba próbek pierwotnych, należy z całej partii wylosować wagony, samochody itp. do pobrania z nich po jednej próbce pierwotnej,

c/ gdy liczba wagonów, samochodów itp. jest mniejsza od liczby próbek pierwotnych, należy z każdego z nich pobrać taką liczbę próbek, jaka wynika z podzielenia liczby próbek

przewidzianych do pobrania przez liczbę wagonów, samochodów itp.; jeżeli w wyniku dzielenia otrzyma się resztę, należy dodatkowo pobrać z wagonów, samochodów itp. liczbę próbek jej odpowiadających, postępując tak jak w przypadku b/.

2.4.3. Pobieranie próbek ze składów. Próbki pierwotne należy pobierać z miejsc rozłożonych możliwie równomiernie w całej badanej partii koksu formowanego, z dna wykopanych dołek o różnej głębokości, lecz nie mniejszej niż 0,5 m. Dołki rozmieszczać w szachownicę na liniach prostych, zarówno na górnej powierzchni zwałowiska, jak i na jego skarpach.

2.5. Próbka ogólna. Próbkę ogólną otrzymuje się w wyniku zsypania pobieranych próbek pierwotnych, pochodzących z jednej partii do oddzielnego pojemnika.

2.6. Opakowanie próbek ogólnych. Pojemnik przeznaczony na próbkę ogólną powinien być szczelny, z zabezpieczeniem uniemożliwiającym naruszenie jego zawartości przez osoby postronne, wykonany z materiału nie ulegającego korozji. Do wnętrza pojemnika należy włożyć kartkę zawierającą charakterystykę próbki /nazwa produktu, gatunek, wielkość partii itp./, datę pobrania, nazwisko osoby pobierającej.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE do BN-72/0511-21

Odpowiedniki w normach zagranicznych

Czechosłowacja ČSN-41 1309 Odběr a úprava vzorků briket a bulet - norma nierównoważna

ZSRR ГОСТ 6114-57 Брикеты угольные. Методы отбора проб и испытаний - норма nierównoważna.

Be/ 9

ICHFW-BOINTE, zam. 6 /73,150 egz.